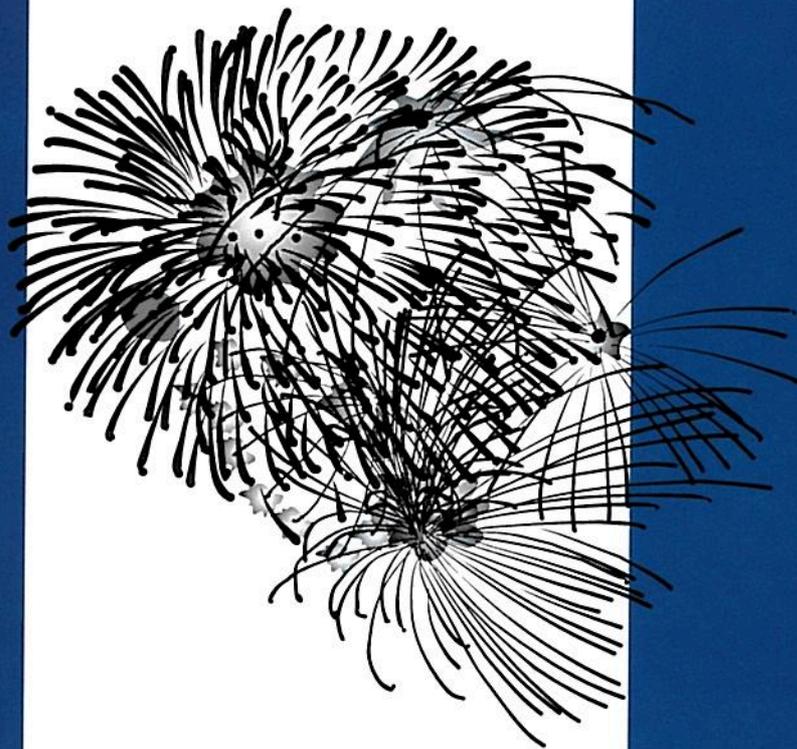

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

69 לחרות ישראל

יום העצמאות תשע"ז
עלון מס' 1495
01/05/2017

ואומה תעמוד קרועת לב, אך נושמת, לקבל את הנס האחד, אין שני

יזכור

במלאת שישים ותשע שנה למדינת ישראל, יעלה עם ישראל ברטט, גאווה והוקרה את זכר בניו ובנותיו, חיילי צבא ההגנה לישראל ואזרחי המדינה, גיבורי האומה אשר חרפו נפשם למות במערכות הקרב ובהגנה על אדמתם, ובחמדת חייהם הצעירים, הטהורים והאמיצים, הנחילו לעמם את חרותו.

נזכור את חברינו ובנינו:

במלחמת השחרור בפעולה בגליל התחתון.	בן 36 בנפלו	רודי בירקנפלד
במלחמת השחרור בקרב על בית קשת.	בן 20 בנפלו	דוד בראזני
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 29 בנפלו	אליעזר הוץ
במלחמת השחרור בגליל התחתון.	בן 36 בנפלו	יהודה ויסברג
במלחמת השחרור בסג'רה.	בן 34 בנפלו	פריץ יורדן
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 36 בנפלו	יצחק ליבוביץ
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 23 בנפלו	יוסף יעקב
במלחמת השחרור בכיבוש רמלה-לוד.	בן 17 בנפלו	אורי נחושטן
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 38 בנפלו	אלכס קלוגר
על משמרתו בעת השרות הצבאי.	בן 20 בנפלו	יובל גלי
בנגב ערב מבצע קדש.	בן 21 בנפלו	דני פלג
בקרבות מבצע קדש.	בן 20 בנפלו	אפרים שרעבי
בתאונה אווירית בנגב בעת מילוי תפקידו.	בן 27 בנפלו	מנחם פונדק
במלחמת ששת הימים בקרב על ג'נין.	בן 23 בנפלו	בארי אורן
במלחמת ששת הימים בקרב על מבואות רפיח.	בן 28 בנפלו	יוחאי קורן
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 22 בנפלו	חנן לרנר
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 38 בנפלו	חיים מוצרי
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 25 בנפלו	גרהרד קלר
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 17 בנפלו	יהודה חלק
במלחמת ההתשה במיקוש בדושן.	בן 29 בנפלו	חגי ענבי
במלחמת ההתשה בעת הפגזה על אשדות יעקב.	בן 23 בנפלו	חיים טריוויס
נפגעה מפגז שנפל על המשק במלחמת ההתשה.	בת 78 בנופלה	אסתר יעקובסון
במלחמת ההתשה ממטען חלקת אספסת באי.	בן 21 בנופלו	אברהם אקראי
במיקוש בשדות הפלחה בקיבוץ מבוא חמה.	בן 25 בנפלו	אלי עודד
במלחמת יום הכיפורים בקרבות הדרום.	בן 21 בנפלו	יעקב ברקאי
באסון המסוקים בעת יציאה לפעילות בלבנון.	בן 20 בנפלו	אבנר אלתר
בקרב בבית ג'בל, במלחמת לבנון השנייה.	בן 21 בנפלו	מורן כהן

יקדש ישראל זכרם, יתברך בזוהר גבורתם, ינחם נאמנה את אבליהם השכולים שזכו לראות כי נרצה קרבנם וישא לעד את שאיפת חייהם. היום ירים ישראל על נס את עוז רוחו של צבא ההגנה לישראל, מבטח השלום והחרות של מדינתנו המוקמת.

יזכור ישראל

פתיח

פסח תשע"ז סימל יותר מכל את סיומו הרשמי של החורף, ומעבר מהיר ונטול גינונים אל הקיץ האימתני. למרות גשם אביבי נחמד שהותיר על הקרקע חמישה מילימטרים זניחים, היה זה עוד חורף מאכזב שהשאיר טעם של עוד, עם הרים קרחים מצמחיה שיוותרו כך חודשים ארוכים. עץ שנותן עתה את פריו ובעוצמות מרשימות הוא השיזף הלוא הוא עץ הדום עם פריו הצהבהב והקמחי ששואב אותי אל מחוזות הילדות הנשכחים. עד כמה העץ הזה נחבא אל הכלים תעיד העובדה שמבני המשק שלנו, לפחות חלקם, אינם מכירים אותו בשמו. אשדות ממשיכה להוריק בזכות עצים שניטעו במרחביה (דרך נוף אשדות) ופרחים שנשתלים בגינותיה הציבוריות המשוועות למים. גם הבריכה, שהיו ספיקות מסוימים לגבי פתחתה, מתמרקת לקראת הקיץ, ובתוך שבועות ספורים נוכל להשתכשך במימיה הקרירים ללא חשש.

הערב נתכנס בחדר האוכל לציין את זכרם של נופלינו במערכות ישראל ובהתשה. במהלך ההתשה איבדה אשדות תשעה אזרחים - יותר מכל יישוב אחר, ולמרות האובדן והשבר, איש לא נטש את משמרתו ולא עזב. אשדות צלחה בהתשה מבחן בגרות קשה והמשיכה לנהל את שגרת חייה - עדות לאופיה ולמרקם האנושי המיוחד שלה. במציאות של היום זה פשוט בלתי נתפס.

מספר חברים ובעיקר חברות, ביקשו 'לבוא איתי חשבון' על שכתבתי בפתיח של עלון פסח שהרבה חברים סבורים ש...

'הרבה' הוא מונח יחסי שאם משתמשים בו כדי להבליט כותרת, מן הראוי לדייק ולהגיד למה התכוון מי ששירבב אותו, שאם לא כן, האמירה יוצאת מהקשרה והופכת לסתמית ולא רצינית. קיבלתי בהכנעה את ההערה, ומודה שמאחורי הקביעה 'הרבה' לא עומד סקר כלשהו אלא תחושה פנימית. אז אני מודה למבקריי ולהבא אהיה זהיר יותר.

שבת שלום, מועדים לזכרון ושמחה
אבנרון

ממנהל הקהילה

החוגים, על העדפותיהם לצורך הצגה לקראת קבלת החלטה בפני הציבור.

קיימנו קלפי לאשור הקמת **תאגיד החינוך**. זאת בהמשך למפגש להורים בו הסברנו את מהות המעבר לתיאגוד, ולאסיפת "נוף אשדות" שאישרה העברת השאלה לקלפי:

- א. אישור עקרוני לתיאגוד מערכת החינוך
- ב. תיאגוד החינוך יתבצע בשני שלבים:

- בראשית תשע"ח - אשדוטף וכיתות א'-ג'.
- בהמשך, בזיקה לקבלת החלטות בנושא מודל מערכת החינוך החברתי 2020, תושלם העברת המערכת לתאגיד. הקלפי אישר את נושא התיאגוד.

אסיפת קיבוץ אשדות יעקב התכנסה והכריעה בקלפי על פתיחת הבריקה באחריות קיבוץ אשדות יעקב איחוד בעקבות ערעור חברים.

רוב גדול הכריע בעד ההצעה שבין השאר כללה שיוויון בתשלום לכלל חברי האגודה הקהילתית.

השנה יש מספר חברים שלוקחים על עצמם אחריות במימוש הפעלת הבריקה. נראה שלמדו את לקחי השנים הקודמות. נקווה ליחד מרענן.

שוב אפשר לאמר חג שמח,
דורון.

לאחר החלטת ועד הנהלת 'נוף אשדות' על המלצת גלעד גורן כמנהל קהילה, הציג עצמו באסיפת "נוף אשדות". האסיפה החליטה להעביר את מועמדותו לקלפי. מאחלים לו בהצלחה.

אם כניסתו, נתחיל, שאול אלטר- מנהל עסקי הקהילה ואני בהעברת תחומי אחריותנו אל המנהל הנבחר. נעמוד לרשותו ככל שיזדקק לכך, בראשית דרכו. זהו מעבר שיש בו משום עוד שלב בהתגשמות החזון של בניית הישוב שלנו כישוב אחד.

נקווה לטוב ונאחל לו (אם ייבחר) ולנו בהצלחה.

עברנו את **פסח**. הובילה את הערב הקיבוצי – קהילתי **שרה'יה שרון** עם חברים ואורחיהם שבחרו בכך. תודה לך שרה'יה שאת משמרת את היחד הזה אם בליל הסדר ואם בקציר העמר.

עכשיו יום העצמאות - בניצוחה של אדווה ונטורה רכזת התרבות של המאוחד, חבורה מאשדות מאוחד וחברים מאשדות איחוד. תודה לכם חברים באשדות מאוחד - **אחים שלנו**, על הובלת האירוע בנסיבות אלה בהן אין לנו רכז תרבות.

איש לא נענה לקו הקורא לארגון טיול הישוב. החלטנו שלא לקיימו.

רבקה מנטל התנדבה להמשיך במסורת הובלת חג השבועות. תודה לך רבקה.

מחכים בכיליון עיניים לרכז התרבות החדש!

בחינוך, התקיימו חוגי הדין: בבתיהם של חברים באשדות איחוד ומאוחד ובהנחיית חברים משני הישובים. השאלה בה עסקנו היתה מהו המודל החינוכי הראוי לחינוך החברתי. בפגישה איששנו את היעוד של החינוך החברתי קהילתי, את עקרונותיו. נפגשנו בהמשך לעבודה של הצוות האסטרטגי על דפי המשוב שכתבו משתתפי

מכרז לתפקיד מזכיר האגש"ח- קיבוץ

14. ניהול קשרי החוץ וייצוג הקיבוץ במוסדות חוץ.
15. ניהול הקשר עם הגורמים המשפטיים בתחומי האחריות השונים.

מקור הסמכות: אסיפת קיבוץ.

כפיפות: יו"ר הקיבוץ.

חברות ב: מועצת קהילה, הנהלת אגדה

הובלה ושותפות בועדות ובצוותי אד-הוק

- א. צוות שיוך דירות.
ב. צוות ועדת פנסיה/ צוות איכות חיים/ צוות מיצוי זכויות
ג. צוות איוש דירות.
ד. ועדת תכנון/ צוות מימוש בנייה/ בניה פרטית/ צוות תשתיות

דרישות התפקיד: ידע וכישורים:

- השכלה אקדמאית רלוונטית- יתרון
- ניסיון בתחום הציבורי / הניהולי
- היכרות מעמיקה ואו ניסיון קיבוצי
- ראייה מערכתית ורחבה
- תקשורת בין אישית מצוינת
- יכולת להוביל תהליכים מורכבים וארוכי טווח
- מנהיגות ויכולת יצירת קשרים ורתימת אנשים

היקף משרה: מלאה.

תחילת עבודה: אוגוסט 2017

אורך קדנציה: 4 שנים

הצגת מועמדות בצירוף קו"ח ניתן להעביר לסמדר- מנהלת מש"א

עד Smadar@ashdot.org.il

15.5.17

ייעוד

- ניהול האגף החברתי בקיבוץ ופיתוחו להבטחת צמיחתו ושגשוגו לאורך זמן.
- ניהול עסקי וכלכלי של האגף החברתי בקיבוץ.
- מתן שירותים חברתיים אפקטיביים לחברי הקיבוץ - אשדות, ביעילות המירבית.

תפקידים ותחומי אחריות:

1. אחריות למינהל תקין בקהילה, כינוס וניהול אסיפות, הנהלות.
2. הובלת תהליכים חברתיים פנימיים תוך גיבוש הסכמות ציבוריות רחבות.
3. אחריות לאורחות החיים.
4. אחריות לטיפול בפרט.
5. אחריות כוללת לביטחון הסוציאלי של חברי הקיבוץ, לתחומי רווחה (איכות חיים) ובריאות.
6. הובלת תהליך הצמיחה הדמוגרפית על מכלול היבטיו תוך מתן דגש לבניה של קהילה מתחדשת.
7. ליווי קליטה.
8. הובלת הבנייה בשכונות החדשות.
9. אחריות על מוסדות מעניקי שירות לחברים בקיבוץ: ספרייה, ארכיון.
10. אחריות על נראות הקיבוץ ותשתיותיו
11. אחריות על בנית ובקרת תקציב הקהילה, תכנית השקעות וניהול נכסי האגודה
12. אחריות כללית על עסקי הקהילה הקיבוצית
- א. עסקים בניהול הקהילה: כלבו, מחסן בגדים ומכבסה, שירותים טכניים, השכרת דירות ומבנים, רכב, חדר אוכל, מרפאת שיניים, בית סיעודי.
- גיבוש ומעקב תכנית עבודה שנתית של עסקי הקהילה ושל הענפים השונים.
- ניהול וליווי מנהלי הענפים בקהילה.
13. אחריות על העברת המידע לציבור.

בחינוך החברתי

חופשת הפסח נחלקה (כתמיד) לשני חלקים עיקריים כאשר החלק הראשון, טרם החג, היה בן שבוע רצוף ואפשר פעילות ענפה ורציפה בבתים הכוללים ובשכבות השונות.

בבתים הצעירים ('אלה' ו'חצבי') התקיימו פעילויות משותפות, כולל טיול לשביל סובב כנרת. ילדי בית כולל 'צפצפה' קיימו פעילויות מגוונות ביניהן ראוי לציין את סדנת הצילום והבילוי בימיה.

ביום השני לחושה אירחנו באשדות 850 (!) מילדי העמק בגילאי א' ו' ל'שוק קח-תן' המסורתי בהובלת מרכז עידן. היה מרתק לראות את הדוכנים השונים שהקימו הילדים, את ה'תוצרת' המגוונת שימכרה (למרות אי אלו קולות שנשמעו, רוב הדוכנים לא כללו ממכר אוכל...). ולראות את הילדים מצליחים להעסיק את עצמם כמעט ללא תיווך וסיוע של המדריכים.

ילדי השכבה צעירה יצאו לחנוך את עונת הרחצה בליל אוהלים בכנרת וחוף ממזג האוויר והרוחות החזקות שהיו בלילה הנסיעה הייתה מוצלחת.

בחברת הנעורים השבוע הראשון היה 'צנוע' יותר. בני ובנות י"א שהו במסע לפולין יחד עם מירב בני ובנות גילם מכל העמק. בהמשך החופש, במהלך חול המועד המשיכו הפעילויות השונות כאשר בבתים הצעירים עיקר הפעילות הייתה ברחבי הקיבוץ וסביבותיו. ילדי בית כולל 'צפצפה' הקימו מחנה של ממש על הדשא ממערב לבית קרפ. למרבה הצער, הגשם שהפתיע את כולנו בצהרי יום ה' לא אפשר לקיים את הלילה הלבן והלינה במחנה.

בסוף השבוע שלפני חג הפסח יצאו 24 ילדים וילדות מכיתות ד', ה' ו- ו' לטיול התנועתי לכרמל. בראשם עמד צור, מדריך ומרכז הפעילות של הנוע"ל באשדות ויחד עימו ארבעת המד"ציות שלנו, עפרי עידן, שחר כהן, מיקה שטרית ושרי בגרון (מגשר).

סוף בעמוד הבא

הקיץ כבר כאן במלוא עוזו. הירוק הופך אט אט לצהוב. השלוליות והבוץ עוזבים אותנו (למרות תזכורת 'קלה' במהלך חול המועד פסח) לטובת השמש והחום.

אנחנו מצויים בחלון הזמנים שכה מיוחד את מדינת ישראל ואת העם היהודי. עשרה ימים אשר מקפלים בתוכם את הוויתה של מדינת ישראל. יש הטוענים כי תקופה זאת מגלמת את המעבר מ'שוואה לתקומה'. אחרים בוחרים לומר כי בימים אלו אנו זוכרים את הנסיבות שהובילו להקמתה מדינת ישראל, מה היה מחיר הקמתה של המדינה ולבסוף אנו חוגגים את כל הטוב והיש במדינה.

בחינוך החברתי אנחנו מסכמים חודש מלא וגדוש בפעילות כאשר במרכז עמדה חופשת הפסח שנתנה לנו הזדמנות נפלאה לעשייה וחוויות עם הילדים בגילאים השונים.

רגע לפני חופשת הפסח, יצאו בני ובנות שנת המצוות למשימה המסורתית של הטיול למצדה. עסקנו לא מעט בבחינת 'המסורת' שמאחורי הנסיעה והפעילות הזו מתוך כוונה ל'זקק' ולהבין את שורשיה והערך המוסף שלה (לא חלילה מתוך רצון לבטלה).

תוצאותיו של תהליך הבירור הביאו להוספתה של יחידת הדרכה, אשר התקיימה באתר מצדה עצמו, בהובלתם של הורים שהתנדבו להובי לשיח בקבוצות דיון אינטימיות (5-6 ילדים עם הוריהם בכל קבוצה). הדיונים בקבוצות עסקו בשאלות של ערכים ומחירים. מה אני מוכן לעשות בעבור דברים שחשובים לי כנער מתבגר. ממי שנכח במפגש שמעתי שהיו דיונים מרתקים שאפשרו לילדים (ולהורים) להתבטא בצורה פתוחה מעניינת. כמובן שנשכח את העיסוק בנושא ונשכללו לקראת השנה הבאה.

ערב היציאה לחופשת הפסח נאלצנו לעדכן את תכניות החופש וזאת בשל אילוצים תקציביים-משאביים של המערכת. כתוצאה מכך ערכנו מחדש את הפעילויות באופן שייתן מענה מתאים וראוי לחופשה מחד אולם יתכנס לאילוצי המשאבים בהם אנו נדרשים לפעול.

בחינוך החברתי - סוף

בקרוב נעדכן על מועדי הרישום (וכמובן העלויות הנדרשות) לקראת הקיץ ולקראת שנת ההדרכה הבאה (תשע"ח).

אסיים בברכת חג עצמאות שמח לכל קהילת אשדות יעקב

חג עצמאות שמח,

אמנון אביגדור,
מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

**ברכות חמות לבנות ארצין כ"ח
'צבר'**

**צדי פאר סטימה קורס קצ'נות
ותיה הקצ'נה הראלנה
מהארצין**

**וליאט קליינבאום היא מצטיינת
חטיבת 'אולני'**

אמ...

**תאיר דוד סטימה קורס קצ'נות
בסעה טובה למשפ' אתי ואידן
דוד.**

כל הכבוד לבנות!

יחד עימם יצאה למחנה גם עופרה ולפי הסיפורים והחוויית עימם חזרו הילדים (והמדריכים) נראה כי הטיול היה מוצלח ביותר.

במהלך חופשת הפסח חווינו אירוע לא נעים בבית גולל 'חצבי' כאשר אלמונים זדים בחרו לשבור את טאבון הבוץ שבנו הילדים לקראת אפיית המצות ל'יצאה ממצרים'. אירוע זה נקשר למקרה ונדליזם נוסף במועדון השכבה הצעירה. ה'אלמונים' שידם הייתה במעל אותרו והנושא נמצא בטיפול על ידי ועל ידי המדריכים.

מיד לאחר חופשת הפסח, עוד בטרם הספקנו לחזור לשגרה המבורכת התקיימו בקהילה חמישה מפגשים, חוגי בית, שעסקו בעתיד מערכת החינוך החברתי.

קיום חוגי הבית הינו חלק מתהליך '2020' ולקחו בהם כ- 70 חברים וחברות מהקהילה אשר באו להקשיב ובעיקר לומר את אשר הם חושבים בנוגע למערכת החינוך החברתי. אני מבקש להודות לכל מי שטרח ובא למפגשים, השתתף ואמר את דעתו ועמדתו. תודה מיוחדת למנחי חוגי הבית אשר התנדבו לקחת על עצמם את המשימה וכמובן לחברי הקהילה אשר פתחו את ביתם לאירוח החוגים.

בשלב הבא נעבד בצוות המוביל את הממצאים והאמירות שעלו במפגשים השונים ולאחר הנושא יושלם הוא יוצג פעם נוספת לציבור והפעם לקראת קבלת החלטה.

בתקופה הקרובה נעסוק בהיערכות ותכנון הפעילות לקראת הקיץ וזאת במקביל להיערכות לקראת שנה הבאה. במקביל אנו נערכים לחגוג עם הציבור את ל"ג בעומר (הדבר מותנה בהחלטת משרד החינוך אודות יום החופשה מבית הספר) ולאחר מכן את חג השבועות.

הציבור שואל ראש המועצה משיב

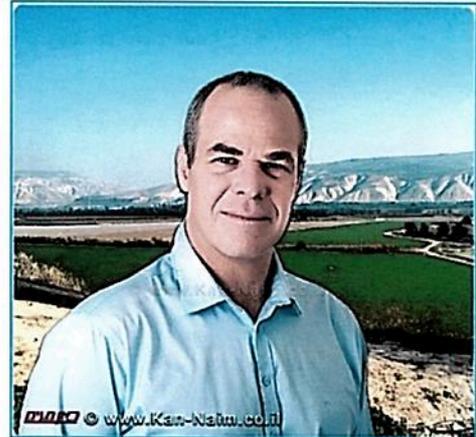

ואו קלנועיות ליפארק אדיסון (ספן) מכיוון דרום, אבל הבעלים של הפארק הגיש תוכניות מפורטות בנדון, שממתינות לאישור, וכן מבטיחים שם לדאוג לכניסה הולמת. במתחם ספן עומד לקום בקרוב מרכז תעסוקה גדול לחברות הזנק (סטארטפ) בשיתוף עם צמח מפעלים, מכללת כנרת והמועצה האזורית עמה"י.

מתחם קניות צמח - המתחם לא שייך למועצה, אלא לאליעזר פישמן וצמח מפעלים. אני סבור שמחירי ההשכרה במתחם אינם תחרותיים. היה לי ויכוח בנושא עם המנכ"לית היוצאת ללא תוצאות. אין לי ספק שכל שנהיה יותר תחרותיים, אנשים יקנו הרבה יותר והמתחם ישגשג.

אספקת מים (ישראל ברקאי תוהה לאור העברת המים הנוספת לירדן, מאיפה יהיו מים בכנרת) עידן מסביר שבשנת 2017 אין בעיית מים שתיה. נכון להיום קיצצו לחקלאי הגליל את השאיבה ב-25 אחוז כדי לאפשר כניסת יותר מים לכנרת. בסוף הקיץ צפויה הכנרת להגיע למפלס שלילי של מינוס 215 ובגלל הפרש הגובה השלילי בין מפלס הכנרת לירדן הדרומי (לרעת הירדן) תוקם סוללת עפר בין חוף דגניה לחוף כנרת ובאמצעות משאבות יעבירו מים מצד אחד לצד שני, כדי שתתאפשר העברת מים לטבילת צליינים בירדנית, ל'רוב-רוי' ולשיקום הירדן הדרומי. הירידה במפלס הכנרת לא מאד גדולה, היות וכמעט לא שואבים מים למוביל הארצי. מה שמדאיג יותר היא העליה במליחות מי הכנרת, מליחות שמסוכנת לגידול בננות (נכון להיום רוב מי ההשקיה של עמק הירדן מקורם בירמוך שמליחותו נמוכה בהרבה, ואלה נמהלים במי כנרת-א.ר.) מה שעשוי לפעול לטובתנו בעניין זה היא העובדה שנציב המים החדש הוא גיורא שחם, שגר במושב כנרת, ורואה את האגם בכל בוקר.

המשך בעמוד הבא

במפגש שהתקיים לפני שבוע וחצי במסגרת 'פעמיים כי טוב', עם ראש המועצה עידן גרינבאום (שנה פלוס בתפקיד) נשאלו הרבה שאלות וניתנו תשובות. חלקן ממצות יותר, חלקן פחות ואחרות - משאלות לב. כותב שורות אלה נכח רק בחלק מהמפגש, ולכן חלק מהנושאים שעלו, לא מופיעים ברשימה זו. תודה לעידן על אורך הרוח והתשובות הכנות שנתן.

תעבורה - בקרוב מאד תוקם כיכר בכביש 90 בפניה ממושבה כנרת לפוריה ולעמק הירדן. לקראת סוף השנה יוקמו (על פי הבטחת מע"צ) שתי כיכרות נוספות על כביש 90: האחת בכניסה לאפיקים, השניה - בצומת ארלוזורוב (שער הגולן ומסדה). לגבי הכניסה לאשדות איחוד - אין כרגע פתרון (למרות שנחמה זקצר ז"ל קיפחה שם את חייה). נתיבי ישראל (מע"צ לשעבר) 'סופרים דם', אומר עידן, ולא יעזור כלום. לנתיבי ישראל יש שרות לקוחות (*2120) וככל שמתלוננים יותר, הם מתייחסים יותר ובאים לתקן. הישועה של אשדות תבוא, אולי, מיפארק אדיסון' שהוקם במתחם ספן. הבעלים של הפארק (ירון מקיסריה) יחד עם המועצה, עושה עבודה יפה במלחמתו בביורוקרטיה ובקרוב ייפתחו במתחם מסעדה, בית קפה וסופרמרקט על שטח של 1000 מ"ר. הסופר, שיעבוד שבעה ימים בשבוע, נמצא בבעלותו של בחור מכפר קמא שמפעיל מספר סופרים במחירים תחרותיים. מהלך זה יביא לכך שיפסיקו 'לפשוט את עורנו' בצמח. כרגע אין פתרון לכניסת רכבים

הציבור שואל – ראש המועצה משיב - המשך...

לתפקידי, הודעתי לאשדותים שאני אוסר עליהם לגבות כסף עבור הסיור הרגלי בשביל, ואם יעשו כך- זה על אחריותם בלבד. עתה מתנהלים דיונים בין ח"ח למועצת עמק הירדן על חכירת השטחים שבבעלותה למועצה בחוזה מסודר, תמורת חח"י שקלים בשנה, והשטח יינתן לאשדות איחוד (אשדות מאוחד יצאה כזכור מן השותפות) כאשר אשדות תצטרך להחליט כיצד היא מתנהלת. להסכם זה קדם מהלך 'היסטורי' במסגרתו נתנה ח"ח אישור לנקות את תעלת האפס שבנה רוטנברג לפני קרוב ל-90 שנה ולהזרים בה חלק ממי הירדן. התעלה נוקתה במימון המועצה (50 אש"ח) כאשר תוך כדי תנועה הסתבר שאחד מדפנות הבטון של התעלה חסר, דבר שלא ידענו עליו. ברור לכל, שבלא הקשרים שרקמנו עם ראשי ח"ח, הדבר הזה לא היה יוצא לפועל. שיתוף הפעולה הביא לכך שיש בנהריים מים כל השנה ומפל ייחודי שאין דומה לו בארץ. בנוסף למה שהושקע עד היום על ידי חמ"ת (כמיליון ₪ עבור דק ושביל הליכה תלוי) ומשרד הבטחון (החלפת גשר הביילי במיסעה ושיפור התשתיות - 5 מ"ח) הקצה משרד התיירות סכום של מאות אש"ח לשדרוג המקום, ואני מקווה שההנהלה החדשה תשכיל למנף זאת.

בית גבריאל לאן? יקרן שרובר' העבירה מיליון ש"ח ומועצת עמק הירדן חצי מיליון נוספים לטובת הבית. הבאנו את מנכ"ל 'סינמה סיטי' לבחון אפשרויות שונות בנושא בתי בקולנוע. ועל פי המלצתו, אנו הולכים לקראת תוספת של שני מסכים על חשבון החצר המרוצפת (פטיו), מהלך שיאפשר צפיה בארבעה סרטים במקביל. גם השרותים, המזנון וקופת הכרטיסים יעברו מתיחת פנים. מנהל מח' התרבות ובית גבריאל, דורון רות משער הגולן התפטר מתפקידו באמצע הליך בירור, שנגע להתנהלותו וחייב בדיקה. לא אוסיף דבר מעבר לכך כדי שלא לפגוע בכבודו של איש. בימים הקרובים יתפרסם מכרז לאיוש משרות אלה.

סוף בעמוד הבא

העברת מים לממלכת ירדן המאבק בחלופת הצינור' של מקורות (עמק הירדן הציעה חלופה של העברת המים באפיק הירדן בקטע שבין סכר דגניה לנהריים ומשם לתעלת עבדאללה שבתחום ירדן- א.ר.) נוהל בשלומיאליות, אומר עידן, ולכן הפסדנו במאבק. נראה שאלה שהובילו את ההתנגדות הונעו מכל מיני אינטרסים, הוסיף, ובשורה התחתונה 'אכלנו אותה'. החלב אמנם נשפך, הוא ממשיך, אבל אנו כמועצה לא מרימים ידיים ועושים היום מאמץ גדול לשיקום הירדן הדרומי. ב'קטע הנק"י שבין סכר דגניה לסכר אלומות עוברים המים לאתר הטבילה 'ירדנית' משם לרוב רוי ועד סכר אלומות, שם נחסמת זרימת 'המים הטובים'. בסכר אלומות מצטרפים מי המוביל המלוח (שיותפל בעתיד) ומי הביובים של טבריה ועמק הירדן שעוברים דרך מט"ש ביתניה שם הם מטוהרים לדרגה שניונית (בעתיד שלישונית) בתוכנית להפוך הקטע שבין סכר אלומות לנהריים לגן לאומי ואנו עוסקים בכך במלוא המרץ. קטע זה ישוקם ויהפוך לשמורת טבע, ומרגע שיוכרז ככזה, המתחם יהיה סגור לכניסת כלי רכב וטרקטורונים וההפקרות ששוררת היום לאורך הירדן, כולל מסיבות סמים וטראנס תיפסק. בשמורה יוקם חניון לילה בדומה לזה הקיים בסחנה ותוכשר דרך זו צדדית למעבר רכב חשמלי.

לקידום הפרוייקט הוקמה מנהלת לה שותפים רשות ניקוז ירדן דרומי, מינהלת הכנרת ואחרים, ואם נדע לנהל את המקום בתבונה הפארק יהיה ריווחי ויחזיק עצמו כלכלית.

אתר נהריים - חלפו 85 שנים מאז יצא מפעל החשמל של רוטנברג לדרך וקרוב לשבעים שנה מאז חדל לפעול. היורש החוקי של המתקנים שהותירה חברת החשמל היתה חברת מקורות, שלפני מספר שנים החזירה את הנכס לחברת החשמל. העובדה שיאשדות נהריים נטלה אחריות על שטחים אלה ועשתה בהם שימוש, היתה צעד בלתי חוקי בעליל. זה כמו לקחת מקום חניה שמור ולבקש כסף בתמורתו. מאז נכנסתי

הציבור שואל – ראש המועצה משיב - המשך...

מה קורה אחי

ירדנה ארזי

מילים ולחן: יהודה פוליקר

הוא משוגע על המדינה אבל חולם להגר
רק שבוע בחו"ל ומיד הוא חוזר
מורעל על הצבא שונא מילואים
ושר את ההמנון בלי לדעת את המילים

עם ארבע על ארבע הוא גולש בחופים
מתמקח על כל שקל מהמר באלפים
בין עמבה לטחינה בלונדינית מטריפה
הוא בולס את החיים עם פתק החלפה

אז מה קורה אחי תראה מה המצב
מהחיים בזבל כל יום נולד כוכב
בין ארץ נהדרת וממשלת מעבר
חולמים על הישרדות כמו לא יהיה מחר

מתפלץ מהשחיתות ומתחמן את כולם
מעריך את הקשיחות מפחד לתרום דם
חוגג את החיים עם שירי דכאון
הוא נכנס אחרון ומגיע ראשון

בית סעודי לעמק הירדן - מהלך גדול עם הרבה פרפרים בבטן. מדובר במבנה שיוקם (אם יוחלט על כך) בצידה השני של המרפאה האזורית, מקום בו שכנו בעבר משרדי אגודת המים. המבנה יכיל ארבע מחלקות (כולל מחלקה לתשושי נפש) בעלות של למעלה מ-40 מש"ח. התוכנית מראה שיש לפרוייקט ייתכנות כלכלית. בכל מקרה- המועצה שאני עומד בראשה, לא תתפשר על איכות, ונשמור על זכותנו כבעלי בית.

מרפאה - בדקנו אופציה חלופית מול קופ"ח מאוחדת. מנכ"ל מאוחדת ביקש התחייבות ל-1000 איש, אך לא היתה תשובה חד משמעית, ולכן הנושא ירד מהפרק. במרפאת עמק הירדן יש מצוקת רופאים אמיתית ולהביא רופא טוב זו מלחמת עולם, בעיקר לשכנע את נשותיהם. אפיקים אישרו להקים בשטחם 'בית רופא' לטובת רופאים שיבחרו לגור בעמק. נבחנת הקמת מכון פיזיותרפיה ב'בית איל'.

"ביתנו" - המבנה הקיים שאמור להכיל את כלל קשישי עמק הירדן, צר מלהכיל. יש לי מחלוקת עם הועד המנהל שרוצה שנשקיע במתחם הנוכחי 15 מש"ח. חושב שלהשקיע סכום כזה בבית הפועל משמונה בבוקר עד שתיים אחה"צ, הוא לא הדבר הנכון, ואני מציע שתי חלופות: מכללת עמק הירדן, שהוא מקום ייחודי שאין כמותו בארץ עם נוף מרהיב וקפטריה, או בית יד לבנים שעובד שעות ספורות ביום, ואני מוכן להעמידו לטובת הפעילות. לטעמי, לבנות בית נוסף, יהיה בזבוז משאבים.

פינת החידוד

לפני ששאל את ראש המועצה צמד שאלות, השתמש מנחה הארוע **דובי שושני** במשל הבא: בא איש לרופא. אומר לו הנ"ל, יש לי שתי בשורות בשבילך, אחת רעה אחת נוראה. הרעה: יש לך 24 שעות לחיות, הנוראה: אני מחפש אותך מאתמול...

אבנרון

עצמאות – משמעות פרטית- שמוליק לשם

חשבתי על מה לכתוב לעלון העצמאות.

יכולתי לכתוב דברים "רגילים" בניסוח כללי על חשיבות העצמאות, המדינה והמולדת.

החלטתי לכתוב משהו אישי – 2 סיפורים קטנים, שעבורי מהווים את משמעות העצמאות עבורי.

סיפור ראשון :

אבא שלי, אגון לקר ז"ל נולד בגרמניה בשנת 1926.

המשפחה הייתה משפחה יהודית, מסורתית שחיה חיים טובים ונוחים בברלין.

לאחר עליית שלטון הנאצים הם הצליחו לברוח מגרמניה בשנת 1939, לאחר ששיחדו פקידים שונים, ויצאו לאיטליה חלק ממשפחתו הרחבה שנשארו בגרמניה והיססו לצאת - נספו בשואה.

משם הם חיפשו ארץ מקלט והגיעו למקום היחיד שהסכים לקבלם – **לסין, עיר שנגחאי**.

אבא שלי היה מספר לי, שעבורו ה"מסע" היה טראומתי אך כילד בן 13, גם הרפתקה מסויימת.

בסין הם חיו 10 שנים. אבא נאלץ להפסיק ללמוד באופן סדיר, והחל לעבוד לסייע בפרנסת המשפחה. בשנת 1949 הם הצליחו לעלות לארץ.

אבי היה מספר שעל אף כל הקשיים של עולה חדש, בעיית שפה, קשיים בפרנסה וחיבור חברתי, הוא היה נפעם כל יום מחדש מכך שבמדינת ישראל הקטנה והחדשה - היהודים יכולים לדבר עברית, לחיות את חייהם ולקבוע את גורלם.

בהתחלה לא כל כך הבנתי.....

סיפור שני :

אני נולדתי בארץ, ובהיותי בן 6, החליטה המשפחה לעבור לארה"ב למספר שנים – עקב מצב כלכלי, והיות שהאחים שלו גרו בארה"ב. גרנו רוב השנים בניו-יורק. חיים טובים, נוחים ומסודרים.

למדתי בבי"ס יהודי; חצי יום לימודים רגילים (באנגלית כמובן) וחצי יום לימודי עברית, תנ"ך ויהדות.

החיים היו מעולים.... עד שהחלו ארועים שונים, כלליים ופרטיים.

השנה היא 1968

אני בן 12 ואחותי בת ה-10 עומדים מחוץ לבית הספר מחכים לאוטובוס – ניגשים אלינו מספר נערים שלמדו בבית ספר קתולי קרוב - ומושכים לאחותי בשערות.

אני לא חושב פעמיים, קופץ עליהם ו"הולכים מכות" עד שמבוגרים מפרידים בינינו.

כשסיפרתי את זה להוריי בערב - אבא היה נרעש ונרגש!

בתקופה זו התרחשו בניו-יורק אירועים אנטישמיים ובהם התנכלות לבעלי עסקים יהודיים, הצתות בתי כנסת וכדומה - דברים שהזכירו לאבי את גרמניה.

עוברים כחודשיים. אני נוסע עם חבר לכיתה באוטובוס ציבורי לבית הספר, ושלושה נערים כהי עור, שזיהו שאנחנו מבית הספר היהודי - תוקפים אותנו. אנחנו שוב "הולכים מכות" - נהג האוטובוס מוריד את הנערים ומאפשר לנו לרדת רק כעבור כמה תחנות על מנת שלא ניפגש איתם שוב.

הצטברות האירועים הכלליים והפרטיים והאווירה הכללית, האיצו את החלטת הוריי

סוף בעמוד הבא

עצמאות משמעות פרטית - סוף

מזל טוב!

אשיר וצארי מנאט אהולדת הבן
- אק - אח אצא
ארהקה ואויסי אהולדת הנכד
מזל טוב אמסחה!

מזל טוב!

אנטא ארינבאא
אהולדת הנין
נכד אדלית ואורי אפרת
בן אאהד ותמר
מזל טוב אמסחה!

לחזור לארץ – חזרנו בשנת 1969.

שני הסיפורים, מלווים אותי, ונותנים לי פרספקטיבה לעצמאות ולחירות שלנו בארץ.

נכון:

- לא הכל מושלם בארץ (רחוק מכך)
- לא הכל כפי שהיינו רוצים שיהיה
- יחסינו עם שכנו – בעייתיים
- יחסינו בתוך המדינה - אינם אולי כפי שהיינו רוצים
- פערים הולכים וגדלים וקיטוב בין מחנות שונים ועוד...

אבל

זו מדינתנו ואנחנו אחראיים לטוב ולרע על גורלנו

מנהלים את חיינו, נלחמים, פועלים ועושים באופן עצמאי.

כאשר אני חושב על יום העצמאות אני נזכר באבי, שחווה עולם אחר (למזלו לא בשואה) וידע להעריך את העצמאות וחשיבותה באופן אישי ולא בסיסמאות.

ואני, עם חוויות קטנות של חיכוכים בארה"ב כילד – מבין ויודע להעריך את העצמאות שלנו, במדינה שלנו.

חג עצמאות שמח !!

שמוליק לשם

(הכותב הוא יו"ר אשדות)

בריאות, רווחה ואיכות חיים

<p>• רפואה מונעת מגיל 40 – החזר בגובה 85% מהעלות ועד 350 ₪ לבדיקה – למגוון בדיקות (בררו אצלי)</p> <p><u>כיסוי לטכנולוגיות מתקדמות:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • טיפול בדום נשימה והפרעות נשימה – החזר של 75% ועד 3500 ₪ • כיסוי לטיפול בחדר מלח (בדר"כ נשימתי) – החזר 80% ועד 120 ₪ לטיפול • איבחון רב תחומי להערכת תפקודי למידה – החזר של עד 2000 ₪. (חד"פ) • טיפולים ברפואה משלימה – החזר בגובה 60% מהעלות ועד 150 ₪ לטיפול, עד 10 טיפולים בשנה למבוטח. <p><u>טיפול הרפואה המשלימה כוללים:</u> אקופונקטורה, רפלקסולוגיה, שיאצו, אוסתיאופטיה, כירופרקטיקה, הומיאופתיה, פלדנקרייז, ביו-פידבק, נטורופתיה, ייעוץ תזונתי, שיטת אלכסנדר, טווינה, רפואה סינית.</p> <p><u>ועוד סעיפים רבים שאפרט בהמשך...</u></p> <p>חברים יקרים,</p> <p>עזרו לי לעזור לכם למצות את זכויותיכם בביטוח בכך שתפנו ותשאלו לפני פעולה. מי שידע שעליו ללכת לייעוץ/ בדיקה/ איבחון, ובטח מי שעומד בפני ניתוח מוזמן לפנות אליי ויחד נבדוק את כל הזכויות המגיעות לו בגין הטיפול אותו צריך.</p> <p>סוף בעמוד הבא</p>	<p>שוב בענייני בריאות רווחה ואיכות חיים – שנהיה בריאים</p> <p>עקב בקשות חברים מפרסמת שוב דוגמאות להחזרים המגיעים לנו בגין ביטוח הבריאות הראל – פוליסת התנועה הקיבוצית.</p> <p><u>בתחום הניתוחים:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • אישפוז לאחר ניתוח - פיצוי בגובה 700 ₪ לכל יום אשפוז לאחר הניתוח, עד 14 יום • פגישת התייעצות עם המנתח / חו"ד שניה לפני ניתוח וגם פגישת ייעוץ אחרי הניתוח • החזר הוצאות החלמה לאחר ביצוע תחליף ניתוח לב, מח או גב • מימון אחות מוסמכת לצד החולה בביה"ח • פיצוי לאישפוז בב"ח ציבורי על כל יום אישפוז (מהיום הרביעי ועד 14 יום), גם ללא ניתוח <p><u>בתחום הטיפולים האמבולטורים:</u></p> <p>טיפול אמבולטורי - או טיפול חוץ, הוא טיפול רפואי הכולל ייעוץ או התערבות רפואית אחרת הניתנת למטופל בבית חולים או במרפאה, ובהם המטופל משתחרר מהמתקן הרפואי באותו היום שבו הגיע אליו.</p> <ul style="list-style-type: none"> • התייעצות עם רופא מומחה (ללא קשר לניתוח) • בדיקות ושרותים להריון – החזר עד גובה של 85% מהעלות ועד 3000 ₪ לכל הריון. • פיצוי למבוטחת בשמירת הריון ו/או בהריון בסיכון גבוה • עזרה ראשונה לכאבי שיניים בימי חול מהשעה 21.00 ואילך, ובשבתות וחגים עד למחרת בשעה 8.00 בבקר
--	--

בריאות, רווחה - סוף

בברכת בריאות ושמחה לכולנו.
זהר יחיאלי – רכזת איכות חיים.

ערכת עזרה ראשונה ומכשיר החיאה (דיפיברילטור)

בשעה טובה השלמנו את ערכת החירום שלנו בקניית מכשיר החיאה מתקדם (דיפיברילטור).

ארון החירום הכולל בתוכו תיק עזרה ראשונה, מכשיר החיאה ואלונקה נמצאים במסדרון בהבית הסיעודי שלנו "בית אחדות", נגישים לציבור 24 שעות ביממה.

ביום שלישי גם ערכנו סדנת החיאה ולימוד שימוש בדיפיברילטור שהיתה מאוד מוצלחת ממוקדת וברורה, הבנו כמה השימוש במכשיר פשוט ומיועד לכולם. בסדנה השתתפו כ-15 איש. מי שמעוניין להשתתף בסדנת החיאה נוספת מוזמן להירשם אצלי ואם יהיה מספיק ביקוש נערוך סדנה נוספת, מקוצרת.

מצורף צילום של ארון החירום כדי שכולכם תכירו אותו, ותזכרו שקיים במקרה הצורך, ושלא נזדקק!

תקציר הוראות טיפול במקרה חירום:

בדיקה וזיהוי שיש צורך בהחיאה:

1. בדיקת הכרה:

a. דיבור בקול רם אל האדם

שהתמוטט – האם עונה?

b. צביטה חזקה בשריר הטרפז

(שבין הצוואר לכתף)

c. בדיקת נשימה עי התבוננות

אם בית החזה עולה ויורד.

2. טלפון למד"א 101

3. שליחת מישהו שיביא את מכשיר

ההחיאה מ"בית אחדות"

4. התחלת החיאה – ביצוע עיסויים

שוב – מי שמעוניין בסדנת החיאה חוזרת מוזמן לפנות אליי.

סדר פסח - תודות

כמעט אחרונה חביבה...
לך, **שרה'לה שרון**, על הובלת הערב הנפלא,
בזכותך הייתה השמחה כה רבה, אני מביעה
את רגשי ה**תודה** הענקיים. מעריכה
ומוקירה את העשייה שלך.

ואחרונה חביבה - **משפחתי** היקרה והאהובה
- על הסבלנות והסובלנות; על המסירות, על
האכפתיות ועל העזרה. על האוזן הקשבת, על
הנכונות ועל האהבה, על שאתם בשבילי
תמיד.

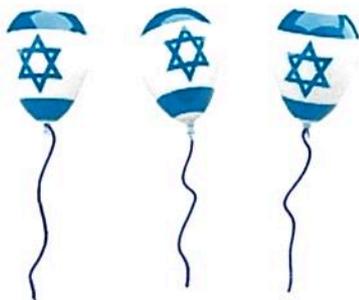
ובמיוחד... לך, **אריק** על סידור היושבים ליד
השולחנות, בהקפדה ובמלוא הכוונה לרצות
על פי הבקשות.

לך, **לירון** שלכל בקשה נענית בשמחה
ובנכונות גדולה

ולך, **אורן**, על תפעול ופירוק ההגברה, על
היותך אדם שעליו אפשר לסמוך, המוכן
תמיד לעזור, ובכל מצב לתמוך, על ידע
ומקצועיות, על הכל – שאתה עושה
ובגדול!

**בכל מכל כל, אין גבול לתודות שאני חבה
לכם.**

ראלי ראובני

ליל הסדר חלף עבר לו...
אני רוצה להביע בפני כל אלו שלקחו חלק
בליל הסדר, את מלוא הערכה וההוקרה
ולשאת ממני דברי תודה וברכה:

תודה על הנדיבות וההתנדבות, על הנתינה,
השיתוף, על ההיענות בשמחה, כשהמטרה
היא אחת: לתת ולעזור.

מלאה **בהערכה, בהוקרה, בהערצה, ובהכרה**
אינסופיים, ומאחלים לכם, עוד הרבה שנים
טובות עם הרבה עשייה וכוחות.

לך, **ישי יחיאלי ולצוות משפחת א-סעיד**, על
ארגון חדר האוכל, סידור השולחנות
ועיצובם, על בניית הבמה, הגשת האוכל החם
והטעים, על הקינוח ועל החיסול
- המון **תודה!**

לך, **סמדר ינאי**, שהושטת ידך לעזרתך, רוצה
אני לומר הרבה **תודה**, על קישוט הלוח,
תליית שלטי השבטים, על סידור הבמה והכל
נעשה בנחת ברוגע, במסירות ובמקצועיות,
כיאה לך.

לכם, **דובי שושני, רינה הוימן, יאיר בן דוד,**
אופיר קיים, על הנכונות להוביל את השירה
בציבור ולהנעים בשירי סולו את המסובים –
תודה רבה!

לכם, **קטיה קיים, חגי ברון, בוריס, דקלה**
משולם (עשת ולילדים) המקסימים על
השתתפותכם בחד גדיא – **תודה גדולה!**

לכם **הקריינים**, (מי שביקש ומי שנענה, כולל
הילדים המתוקים), על שלקחתם חלק, מי
בקריאת ומי בשירת ההגדה – המון המון
תודה!

לכם, **כל המסובים** על שתרתם לאווירת
היחד העצומה - **תודה רבה!**
לך, **נועם שוחט** על התקנת ההגברה – **תודה!**

הפיסה החסרה

משאלות

אני רוצה עצים יפים –
ולא מלחמות!
וכותונת פסים
ולא מדי צבא
לכל יקירי,
אני רוצה גשם
ותלמים מוריקים,
ובתים מלאים
תינוקות
לוח בריתות
ויכיכר אחוה!
ורעם וברק --
בשמים,
וגשמי ברכה
על האדמה
וכרכום וורוד
בנקיקים,
ואיצטרובלים
על מצע ריחני
של מחטים –
תחת אורנים.
וצהלת בולבולים
בעלוות פרדסים
במפרשי-שלום
על ים-התיכון,
ויתמרון סתיו'
של כריזנטמות
לבנות –
בגנים
וכדורים אדומים מתגלגלים
בשבילים
ושרוולי תינוק
מאותתים שלוה –
על החבל...

אסתר ראב

קראתי את המכתב הטוב והיפה של ראלי ראובני על התורמים להצלחת ליל הסדר. מכתב הערכה, הוקרה תודה וברכה. מסתבר שרבים תרמו להצלחת הערב, רבים היו בין המבורכים ויחד עם זה חסר לי שם אחד, שם חשוב ומשמעותי, אולי השם הכי חשוב, השם של מפיקת האירוע, השם של זו שבלעדיה לא היה מתקיים הערב הזה, השם של זו שחיברה בין כל האנשים הטובים שהזכירה. השם של ראלי ראובני האחת והיחידה ששוב איפשרה את קיומו של עוד ליל סדר מוצלח באשדות יעקב.

ההצלחה של ליל סדר והמכתב של ראלי הביאו אותי לתובנה שמה שחסר אצלנו בתרבות, בחגים ובאירועים, זה המפיק / מפיקה. יש הרבה אנשים טובים ומוכשרים שיכולים להשתתף בהרמת חג, בהרמת אירוע תרבות; אבל חסרים אנשים שמסכימים לקחת על עצמם את האחריות הכוללת לאירוע, אנשים שיחברו בין כל אנשי המקצוע הטובים והמתנדבים הנחמדים וירימו חג – ראלי ראובני היא אחת כזאת.

כן, ויש לנו גם את דודו פונדק; שעושה את זה כבר עשרות שנים בחג סוכות, את ברוריה שרון שעושה את זה כבר שנים רבות ביום השואה וביום כיפור, יש את סמדר בן פורת, תרצה הימן ובארי אופיר שעושים את יום הזיכרון, ויחד עם זה חסרים, חסרים מפיקים שייקחו על עצמם חגים ואירועים.

מי ייקח את יום העצמאות? מי ייקח את הטיול הגדול?, את שבועות? ראש השנה?

במקרה של ראלי ראובני בלט גם הנושא המשפחתי, כל בני המשפחה, הבעל אריק והילדים, לירון, ניצן ואורן; כל אחד בתחמו וכולם ביחד, אחד עם השני – השתתפו בהפקה. התרשמתי שיש פה משפחה קטנה שעשתה מכל משתתפי ליל הסדר – משפחה גדולה.

תודה לראלי, יישר כח, כל הכבוד

יונתן

תרבות=איכות

ריכוז "תרבות=איכות" רק במשרה מלאה!!

בידידות וברון,

שרה'ה שרון

הדגל

אם היית שואלני בצחוק: הדגל מהו? אין זה אלא מוט וסמרטוט של ארג דבוק אליו. לא, אדוני, דגל הוא יותר מזה. בדגל מנהלים את בני האדם אל אשר יחפוץ המנהל, וגם לארץ הבחירה. לשם דגל יחיו וימותו, רק עליו לבדו יערו למות נפשם, אם יחונכו לכך.

(הרצל לבארון הריש, 1895)

בפקודת מנהיגנו הרצל באתי לבזל, כדי לעשות את כל ההכנות לקונגרס הראשון. בין השאלות הרבות שהעסיקוני אז היתה אחת: באיזה דגל נקשט את אולם הקונגרס? ... והנה הבהיק רעיון במוחי: הרי יש לנו דגל, לבן כחול. הטלית אשר בה נתעטף בתפילתנו – טלית זו היא סמלנו, נוציא נא את הטלית מנרתיקה ונגולל אותה לעיני ישראל ולעיני כל העמים. הזמנתי את דגל כחול לבן ומגן דוד מצוייר עליו. וכך בא לעולם דגלנו הלאומי.

דוד וולפסון,
עפ"י ספר המועדים, יום העצמאות

חיכיתי, חיכיתי... ומי לא בא? באה?
רכז/רכזת תרבות איכותי.

ריכוז תרבות זה תפקיד שמקיף את כל שעות היום – זה לא תפקיד שאפשר לעסוק בו משעה שמונה בבוקר עד ארבע אחה"צ.

זה תפקיד שמתפרש על כל שעות היום, אחה"צ, ערב, שישי, שבת, טיולים, אירועים, חגים, כינוסים, מודעות ומודעות, טלפונים, קשרי פנים, קשרי חוץ, ישיבות, דאגה לדור הצעיר, לילדים, למבוגרים, לזקני העדה – בקיצור – המון המון יצירות, עיסוקים ודאגה לתרבות איכותית.

חבל לי שלא כך הבינו את התפקיד כל אלה שביקשו לחתוך את המשרה של רכזת התרבות.

במלים האלה אני מבקשת להודות לך, עדי גל, מעל דפי העלון:

היית רכזת תרבות מעולה – הבנת את תרבות קיבוץ אשדות-יעקב וזאת כמעט הנקודה החשובה ביותר – לשמור על המסורת האשדותית שנבנתה לאורך שנים רבות ויפות.

בעקבות הכתבות הלא-נעימות מהצד השולל את התרבות באשדות הבנתי, אני מפנה את הדרך לכל מי שחפץ או חפצה ליצור פה תרבות אחרת בחצי משרה, מה שלא אפשרי לעניות דעתי.

אז קדימה – תיצרו, תעשו, תהנו – ותחכו שכולם יגידו לכם: הללויה...
חבל. ממש חבל.

נ.ב.

* תודה רבה לגל מלמוד, אוֹרן ראובני, שאול אלטר – שהתנדבו, שעזרו – ואהבו את הפקת 'קציר העומר'.

* תודה לך, עדי, שוב, שעזרת לנו להפיק את ליל הסדר לאחר שסיימת את תפקידך. נראה לי שמתאים להודות לך עכשיו בשם כל צרכני תרבות איכותית ומסורתית באשדות.

* תודה לכל מי שקרא את מילותי – והיִפְגִּים.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

"רצון חצי כשרון"

בתמונה אנחנו רואים את אחד מספסליו של אברהמיק חזן. היום ספסל זה ניצב בבית הראשון ממערב לחברת הילדים לשעבר, משכנם של גרעין צבר. אם תסתכלו היטב, חלולות בספסל זה חמש מילים: במשענת כתוב "רצון", בידית כתוב "חצי", ובמשטח הישיבה כתוב "כשרון". את שתי הרגליים בנון הסופית מחברות שתי המילים "שלוס חזן".

כששאלתי את אברהמיק לפרש הדבר הוא סיפר כך: כשהיה ילד הוא גילה את נטייתו לאמנות. גילוי זה גרם לו, בעל כורחו, להכיר לראשונה את החיכוך הבלתי נמנע בין האמן לחברה. בשיחות ההורים בבית הספר נאמר לאביו של אברהמיק, שלום חזן, שאברהמיק יכול להוציא מעצמו יותר ממה שהוא מממש עתה. ביושבם בבית, האבא היה מנסה לשכנע את בנו שעליו להפעיל ביתר שאת את רצונו כדי לממש את המלצות מוריו, והיה אומר לו: "רצון חצי כשרון".

יום אחד ניגשה מרים דון יחיא לאברהמיק ואמרה לו שכבר קשה לה ללכת ברגל ללא הפסקה מ"לוג" לבית הקברות. "האם תאות לבנות מספר ספסלים כדי שאוכל לנוח בדרך?", שאלה מרים. "אין שום בעיה", אמר אברהמיק.

כשאביו של אברהמיק היה מאושפז באחרית ימיו ביבית אחדותי היה אברהמיק מבצע איתו תרגילי התעמלות כדי לשפר את שריריו. כשאביו היה אומר לאברהמיק, "די, מספיק לי, אין לי כח", היה אברהמיק אומר "רצון זה חצי כשרון".

וכך נוצר ספסל זה, אחד מהספסלים הרבים של אברהמיק חזן הפזורים באשדות יעקב.

ספסל זה מורכב מחומרים שננטשו במשך השנים באשדות, כגון: חלקי מכונות ורפפות ממתכת בחלונות חדרי הבטחון של החברים. בשוך מלחמת ההתשה הוגדלו חלונות חדרי הבטחון של החברים וכך נערמו חומרים שאברהמיק השתמש בהם לטובת ספסליו.

חג שמח,

שאל ינאי

משתתפים באבלו של נעם שוחט
והמשפחה

במות האם-הסבתא.

בית אשדות

פניני עבר ביומני אשדות – חלק ג'

ממטבח הילדים - יש תופעה רעה. החברים מוציאים ממטבח בית-ילדים מכל הבא לידיהם, ביצים, חמאה, סוכר, קקאו, לא מתעצלים גם לפתוח את ארון האוויר ולקחת תפוח עץ... כמוכן שזה לא מוסיף לתקציב של הילדים, מבקשים את החברים לשכות את ההרגל הלא יפה הזה..

הערת העורך - מחשיבים ומעריכים את ערך היומן רק אז, כשהוא לא מופיע, אז החברים מתרעמים, רוננים ורוגזים.

היומן! הלא הוא המקשר את החברים המפוזרים בכל פינות העבודה, הוא המספר לחברים, גם לוותיקים כשהוא מופיע כסדרו כל ליל שישי, החברים מקבלים את זה כדבר רגיל ומוכן.

מעיינים בו מי פחות, ומי יותר, מביטים עליו כעל חלק מחדר האוכל, רגילים הם, שהכריכה השחורה של היומן, או שהתגלגל על השולחן, או שתבלוט מנרתיק העץ בפינה. ואף אחד לא שואל את עצמו, איך וכיצד מסתדר היומן! מאין לוקח העורך חומר בשביל היומן. וחבר הקורא את היומן בעיון ובעניין בטח מתפלא, למה אין ביומן אף פעם רשימה מועדות די חשובות כגון: ועדת בריאות, תרבות, הספקה, עליה ועוד כאלה. האמנם אין להם מה למסור?

חברים: קשה היא סחיטת החומר מהחברים.

חבר! אולי תמסור ליומן אינפורמציה מהועדה? אינך רואה שהנני עסוק. עונה חבר אדיב (לא אדיב עונה קצת בצורה אחרת) והוא עסוק – שיחת חברים אפילו רגילה גם כן חשובה.

ולמחרת שוב אותה תשובה ניצחת, למי יש זמן לזה. הלא אתמול הייתי עסוק עד שתים-עשרה.

כן, היה עסוק, תשאלו פי הרדיו ויגיד לכם והחברים העובדים בחוץ, דוחים רק עד מוצאי שבת, או ישאירו לך אצל השומר רשימה, ולך תרוץ אחריהם לחיפה.

היומן מתקיים בעיקר מהחברים הנותנים חומר ברצון, ומכוח הסחיטה של העורך. והלוואי שיספיק לעורך כח לסחוט.. ומובטחני שאז יופיע היומן כסידרו.

יום שישי 29/3/1935

דלהמיה הוארה בחשמל. מבוייש ועלוב חזר הילוקסי שקנה לו פירסום, מדלהמיה יתלוי על מוט, באוטו שהביא את החברים בערב הביתה. מעתה יקנה לו הילוקסי שביתה באחד המחסנים בגשר ויחכה לימים טובים ולנס שיתרחש, והזרם בקו יפסק, או יתקלקל משהו. ומטעם החצרן במשק גשר הוקצבה לו פנסיה לכל ימי חייו.

ממחלקת הילדים בדלהמיה מוסרים:

בדרך כלל, מרגישים עצמם הילדים הנמצאים כאן קצת יותר טוב מאשר בגשר. קשה הוא מצבו של דני (שמעונוביץ) אשר תגובתו על החום מתבטאת בהקאה רבה ובהרגשה לא טובה. יתכן שבשבילו ההעברה מגשר לדלהמיה לא תתן הרבה. התנהגותו במשך הימים הקרובים עוד תחייב אותנו לדון בזה.

מכת פשפשי השדה - סוג של פשפשי שדה פשט במחנה שלנו, מיליונים הם שורצים על כל מדרך כף רגל, ממלאים את הצריפים, את המשכבים, אין מנוס מהם. הם משמידים בדרכם כל צומח.

ראשיתם כנראה, בשדות הבור המכוסים קוצים בלי גבול – ומשם הם שורצים ועולים על הישוב. אם לא תמצא איזו תרופה נגדם, עלולים הם להזיק גם למטעים.

כל זה נוסף ילחום הנעים בו אנו שרויים ונתונים יום-יום.

בריאות - ידאג החבר שהכילה שלו תהיה שלמה ולא יהיה בה כל מקום לחדירת היתושים. עם כל מקרה של קרע יש למסור את הכילה למחסן לתיקון בלי כל דחיה. יסגור החבר את הכילה בשכבו לישון, כך שיהיה בטוח שלא נשאר סדק או מקום

סוף בעמוד הבא

פניני עבר ביומני אשדות - סוף

2. להבדיל את הילדים הגדולים שבין הגמולים בדלהמיה לטיפול מיוחד. ילדים אלה זקוקים כבר להעסקה ולמשחק. דרוש בשביל זה גם חדר: בינתיים תסודר עבורם פינה על המרפסת, אגב, האם סודרה כבר המרפסת שהתחילו בזה עוד לפני כחודשיים? ומדוע לא סודרה?

3. מרים (הילדה של אביבה) סובלת שוב ממחלת העור, היא זקוקה להעברה לתנאי אקלים אחר. ינהלו מו"מ עם פלוגת ירושלים בדבר אפשרות סידורה שם.

בחצר זלהמיה - במובן הנקיין סודרה במקצת החצר בדלהמיה. הושקעו בזה עמל הרבה וימי עבודה, לדאבוננו הרבה חברים אינם מתחשבים בזה. קליפות אשכוליות המפיצות מחלות, אשפה וסמרטוטים מושלכים בכל פינה. החברים מתבקשים לשמור על הנקיין.

ביקשתי במחסן גרבי ספורט מתוצרת הארץ ובין עשרות זוגות הגרביים לא מצאתי אף זוג מתוצרת הארץ. הן הגרביים עולות בלירות ומי אחראי לכך שהוציאו את הכסף הזה לחו"ל ומנעו באופן ישר עבודה מחברותינו – פועלות עבריות העובדות בתעשייה זו. עד מתי לא נדע את חכמת הכלכלה הפשוטה, שהכסף המוצא מהמחזור הכלכלי שלנו מצמצם את יכולת הקליטה של הארץ. חוסך את האפשרות של אחינו ואחיותינו לבוא ארצה ולהצטרף אלינו. האמנם בכדי להספיק את הדבר יש צורך בדיונים קשים בישיבות ההנהלה? אולי תקבל עליה המזכירות את ההקפדה על כך? ואולי יש צורך לארגן גם בתוכנו איגוד למען תוצרת הארץ.

הטלפון - מהטלפון אין נחת. יש קילקולים לעיתים תכופות, למרות שהחליפו בדלהמיה את האפרט לפי דרישתנו. הקשר עם צמח עדיין אינו בסידור.

המשך יבוא...

פתוח. רצוי הדבר שיקבלו החברים על עצמם לקיימו – ללבוש, עם שעת ערב מכנסיים ארוכים וחולצה סגורה עם שרוולים. האופנה תפגם על ידי כך גם משבירת הרגלים יש בזה, אולם הבריאות והשמירה עליה – קודמים. גם על עובדות המחסן לזכור, כי העונה מחייבת שמירה מדוקדקת בענייני הלבשה ובעיקר כאמור, על שלימות הכילות.

אולי היה כדאי לחדש את המנהג שאחת מעובדות המחסן תקבל על עצמה לעבור פעם או פעמיים בשבוע את הכילות של החברים לשם בדיקה, וזה מבטיח יותר מאשר בדיקת החבר.

הערת המערכת - למערכת היומן מגיעים מדי פעם דברי החברים בשאלות חיים שונות. עצם הדבר, שחברים רוצים ומשתפים עצמם ביומן, ומעוררים ע"י כך את הציבור לחשוב על פרובלמות שונות של חיינו – חשוב.

מטעם זה אין המערכת נוהגת לתקן או לקצץ בדברי חברים ונותנת אותם, כפי שהגו אותם החברים ומנהג זה יהיה קבוע גם להבא. ובכל זאת צריך שהחברים הכותבים יבטאו את מחשבותיהם עד הסוף.

שעלת - הדיאגנוזה של החולים הראשונים הובחנה במאוחר ע"י הרופא ומובן שגם הבידוד נעשה מאוחר. עכשיו כמעט כל הגמולים משתעלים, מה שיש לעשות זהו שמירה שהמחלה לא תוסיף ותתפשט. ועד החינוך הכריז הסגר על הגמולים ואלה הם תנאיו: אסור להעביר ילדים מגשר לדלהמיה ולהפך. הורים שיש להם ילדים גם בדלהמיה וגם בגשר אסור להם בתקופת ההסגר לבקר את ילדיהם בגשר, עד לביקור של דר' פולק.

החברים נדרשים לא לבקר את מח' התינוקות בגשר ולא להביא לשם ילדים ממח' אחרת (אחים/אחיות). נא להשמע להוראות הזהירות של ועדת החינוך.

בישיבת ו. החינוך - החליטו:

1. להעביר את נעמי (של צפורה) לדלהמיה.

העיקר הבריאות ואם בכל זאת חולים....

בה הרבה, התרשמנו אחרת לגמרי, כל הטיפולים הנ"ל שחלקם יקרים מאד והאשפוז הממושך, ניתנו לנו במהירות וביעילות כחלק מהרפואה הקונבנציונאלית, ללא צורך להשתמש בביטוח הרפואי הפרטי, בלי המתנות, בלי פרוטקציות ובלי מקדמים, טפסי 17 ניתנו כמעט אוטומטית, תרופות מיוחדות, בדיקות מיוחדות (C.T, בדיקת מח עצם) אושרו מיידית על ידי נותני האישורים. יש שאומרים לי שזה משום שהסרטן זו מחלה מיוחדת ונחשבת, כמעט אריסטוקרטית. וזה לא כך בכל מחלה. לשמחתי אני לא יכול לאשר או להכחיש.

אנחנו מבקשים להודות מאד לכל אנשי אשדות יעקב (חברי קיבוץ ושאינם חברים) שעקבו, דאגו, התעניינו בכתב (ווטסאפ) ובעל פה, הציפו אותנו בד"שים וחיבוקים ואהבה מאפים ושוקולדים ורצו לתת ולעשות הרבה יותר, ממה שניתן לעשות.

וגם לאלו שבכלל לא ידעו ובטח היו עושים אותו הדבר.

מבקשים להודות מאד לזהר יחיאלי מנהלת הרווחה שמובילה אתנו במורכבות הזכויות מהביטוח הלאומי ומהביטוח פרטי.

לשרון מנהלת מש"א לוג שליוותה ופינקה.

אין ספק שאם להיות חולה כדאי שזה יהיה בקיבוץ הזה

מאחלים לכם בריאות ושמחה

הדסה ויונתן אלתר

יום אחד נודע להדסה, שיש לה סרטן מח העצם – מיאלומה (אחד ממשפחת סרטני הדם הכוללים את לוקמיה ולימפומה). ד"ר שי מהמחלקה האונקולוגית ביפריה, לא נתן לה זמן לעכל את הידיעה ומייד התחילה בטיפולים שהוא קרא להם – "חיסול החמאס". הטיפולים ניתנו להדסה במחלקה לטיפול יום אונקולוגי בבית החולים פוריה. מקום נעים, מרווח ומואר, כורסאות נוחות, טלוויזיות, ארוחת בוקר וארוחת צהריים ומעל לכל אלה, צוות אחיות ידידותי ומקצועי. (לאחר שראיתי את המחלקה הדומה ברמב"ם, גיליתי את היתרון של בית חולים פריפריאלי – קטן ואינטימי). הטיפולים הכימותראפיים והביולוגיים, היו כמעט ללא תופעות לוואי, עם מעט סבל. הדסה הגיבה לטיפולים מצויין ותוך כחודשיים הכריז ד"ר שי – "חיסלנו את החמאס". יחד עם זה, ליתר ביטחון ולמניעת חזרת המחלה (שהיא מין מחלה כרונית) המליץ ד"ר שי על "השתלה עצמית של מח עצם", הוא אמר שזה תהליך לא קל ויחד עם זה חשוב. התייעצנו עם עוד כמה רופאים וכולם המליצו על התהליך הזה. ד"ר שי המליץ לעשות את זה בבית החולים רמב"ם בחיפה.

עם החשש הגדול, הכניסה לתהליך ברמב"ם הייתה נעימה, ומרגיעה משהו. מתאמת השתלות ידידותית ביותר, הסבירה כל פרט בתהליך, דאגה לטפסי 17 הנדרשים, נתנה חוברות הסברה, תאמה בדיקות או טיפולים שנעשו באגפים אחרים של בית החולים, כך שתמיד חיכו לנו.

תהליך ההשתלה דרש אשפוז של שבועיים וחצי, ההתחלה הייתה רגועה וחשבנו שכך נעבור את זה, אבל אחרי מספר ימים החלה הסערה עם כאבים וקשיים אחרים שנחסוך מכס את הפירוט שלהם. בכל מקרה, הדסה עמדה בהם בגבורה ואחרי כשבועיים, קטן הסבל והחלה התאוששות איטית. ואז הדסה נשלחה להמשך החלמה בבית. תהליך שנמשך כבר כחודש וטרם הסתיים.

רבים נוהגים להשמיץ את מערכת הבריאות בישראל ואנחנו שלצערי יצא לנו להשתמש

ונמשכת שיירה...

מאוחד, שם ביקשו לעקרם, והעבירם
לאיחוד ועוד המון.

בניגוד לכל הגיון כלכלי, משקיע דובי
מתקציבו הפרטי כדי לעשות עבורנו את הכי
טוב ויפה שאפשר בתנאים המגבילים של
"אין כסף", "אין מים" ועוד המון איינים.

לטעמי, מגיע לדובי את התואר "איש השנה"
על מעשיו למען הנוי והחצר שלנו, שזוכים
להערכה מצד מבקרים מן החוץ שמתפעלים
מתפארת היצירה.

המון תודה לך דובי !

יום עצמאות שמח!

עמליה דיין בת-ארי

שאתם פונים מחדר האוכל אל בית שם
מתגוררים התאילנדים, נטוע לו יתושבי חדש
של ממלכת הצומח, כרגע יש עליו פריחה
לבנה ועל גזעו מתנוסס בגאווה השלט
"קורידינה בוסרי". את העץ שתל דובי
שושני. מכיוון שדובי עסוק ודי קשה לתפוס
אותו, הלכתי לגוגל שלא בדיוק הבין את
פשר השם, ולכן אצטרך לתפוס את דובי
באופן אישי ולתקור אותו בנושא.

בכל אופן, מה שרציתי לכתוב זה שדובי הוא
בעצם חלוץ וסבא צעיר עם מנטליות של
החלוצים מהדור הישן, כמו הגננים
המחוננים שהקימו את גינות הנוי של אשדות
יעקב בראשית שנות ה-30 של המאה
הקודמת. היוזם והמבצע של אותן גינות היה
מידענו יעקב שור - איש חזון ויוזמה, ובעל
כושר ביצועי מעולה שהרשים רבים ומסוף
שנות ה-30 עלו רבים מהגננים הצעירים
לאשדות-יעקב להכיר את הגן ובעיקר ללמוד
מניסיונו של שור.

לאחר מלחמת השחרור, וביתר שאת לאחר
הפילוג, קיבל על עצמו מיכאל בן-ארצי את
האחריות לגן הנוי באיחוד ועשה ככל יכולתו
להשיב אותו לימים של יעקב שור.

והיום יש לנו את דובי שעובד המון! בחום
ובקור, וקוצר את הדשאים לבדו, כי הוא
רוצה שיהיה לנו יפה כל הזמן, קל וחומר
לפני חג הפסח, אז קצר במקצת את כל
הדשאים, אסף לכלוך מכל פינה וייפה לנו את
החצר, שגם כך שומרת על צביונה
וחיוניותה. דובי לא נח לרגע. הוא שותל לוע-
ארי ופקעות של כלניות בצידי הכביש, מוסיף
שיחים, אותם ליקט במו ידיו מאשדות

מלא טוב!

לאתיקה סיפר וכל משפ' סיפר

להולדת הנכד

בן לרננה וליאור

מלא טוב למשפחה!

דור 'התחמיץ' כבר כאן

השתקעו שם. בסוף נזכר תומר בחבר טוב ובן כיתה ב'בית ירח', ענבר אלטר, והתכניות השתנו. ענת עובדת בעמק כבר שנתיים. יש בעמק אוירה מאד מיוחדת שמדברת אלי, היא אומרת, ולמרות שהקיץ פה חם ולוהט, הרגשנו שזה המקום שלנו. על אף שנוולדתי וגדלתי בגולן, עמק הירדן היה בשבילי סוג של בית, מדגיש תומר. התחנכתי בעין גב, אחר כך ב'בית ירח', כך שהעמק הוא בית אמיתי. היתרון המובהק של העמק על פני הרמה, הוא שאין כאן חורף של ממש, ולא קר כמו למעלה. ולגבי הקיץ? לא נורא, נבלה בבריכה.

מתי תתחיל הבניה בקו הכחול? יש קבוצה של כעשרה זוגות שמאורגנת ע"י זהר יחיאלי שנרשמו לפרוייקט. התהליך די איטי: תב"ע, אישורים, הלוך חזור. מקוים שילך יותר מהר. באשר למגורים בקומה שניה? זה קצת מבאס למי שעזב מגרש בן שני דונם עם מרפסת אינסופית ... אבל תיכלס, זה לא באמת נורא ויש יתרונות אחרים. סך הכל אנחנו מאד מרוצים מהאנשים, מרגישים בנוח, מרגישים שייכים. כל מה שמבקשים מקבלים במידי וזה לא מובן מאליו. תומר מציין שאחד הדברים שמייחדים את אשדות הם סדר ומשמעת. יש פה שורות ישרות של עצים שניטעו לפני עשרות שנים ועומדים כמו במסדר, לעומת מבוא חמה, שהוא קיבוץ של בלגן ושליפים.

איך נקלטו הילדים? סך הכל בסדר, למרות שיש משהו כמו 25 ילד בגן, שמצד אחד זה קצת מפחיד, אבל מצד שני, זו הזדמנות להרחיב את החוג החברתי.

איך האוירה בעמק? אני מאד מרוצה, אומרת ענת. למי שמגיע מהגולן זה מרגיש קצת כמו ת"א: פאבים, מתחם צמת, 'בית גבריאל', הצגות, שעת סיפור; ולמרוץ ההצע המגוון, נדמה שהציבור פה קצת ישנוני. אני מעולם לא האמנתי בהרחבות, מוסיף תומר, 'ולדעתי זה כשלון צורב, כולל במבוא חמה.

סוף בעמוד הבא

ענת ותומר שלם עם שלושת ילדיהם: עמית, הלומדת בכיתה א', יותם בן החמש ותמר, שבקרוב ימלאו לה שלוש, נמצאים באשדות מזה שמונה חודשים. הזוג הנחמד, המתגורר זמנית בבית 24 (מעל זוהר וישי) הם הסנונית הראשונה של נקלטים חוץ אשדותיים שבאו במטרה להפוך לחברים ולבנות את בית חלומותיהם בקו הכחול של אשדות, ואם לדייק יותר, ב'שכונת התחמיץ'.

אילן היוחסין של תומר, מייצג את הישראליות במיטבה. אביו, אמיתי שלם, הוא יליד רמת יוחנן, שנמנה על מקימי מבוא חמה, מיד לאחר מלחמת ששת הימים, ואמיתי הוא בנו של מתתיהו שלם, שהיה רועה צאן רוב ימיו, ומעולמו זה שאב את החומרים לשירים להם כתב מילים וגם מנגינות כמו "שה וגדי" "פנה הגשם", "שיבולת בשדה" ועוד רבים וטובים. תומר וענת מגיעים אלינו ממושב כנף ברמה"ג, שם התגוררו 7 שנים.

ענת שלם, הופמן במקור, היא בת 37. נולדה בכפר שמריהו שם מתגוררת משפחתה עד היום. היא באופן אישי העדיפה את הצפון. עו"סית במקצועה, שמסיימת בימים אלה את תפקידה ב'ידיד נפשי', עמותה שעוסקת בליווי וטיפול פרטני בקהילת עמק הירדן וטבריה. ענת החליטה להתנסות בתחום חדש ומאתגר, ובקרוב תתחיל לעבוד בכפר לשיקום נפגעי סמים ואלכוהול במלכישוע. מלכישוע, אומרת ענת הוא מקום קסום ששמו הולך לפניו כבר כמה שנים ואני אתמקד בקהילת הנוער בטווח הגילאים שבין 13 ל-18 תוך כדי לימודים לתואר שני במכללת תל חי (לימודי משפחה). **תומר שלם** (41) יליד מבוא חמה, מגדיר את עצמו כאיש חינוך ומשמש בעיקר כפרוייקטור. עד לא מכבר ניהל את המכינה הקדם צבאית ב'שוב ימצר', שמהווה אגודה שיתופית+מושב, וקולט בשנים האחרונות עשרות משפחות, לאחר בצורת ארוכת שנים. עתה הוא מחפש את האתגר הבא, ויש כל הזמן הצעות.

תוך כדי גישושים על עתידם בקיבוץ שיהווה מקום טוב באמצע הגיעו לעין דור וכמעט

קייטנת איל"ן

דור 'התחמיץ' כבר כאן – סוף

גם השנה תתארח אצלנו בחופשת הקיץ קייטנת איל"ן המסורתית, בחסות חברת הנעורים. קייטנה המתקיימת אצלנו כבר 18 שנה.

הקייטנה מתקיימת מיום ראשון 16.7 ועד יום חמישי 20.7 ומארכת כ-12 ילדים נכים לימים של פעילויות, כיף ושמחה בניצוחם של נערי האשדותים.

הקייטנה מתבססת על התנדבותם של אנשים טובים מהקהילה ומהסביבה, אשר תורמים מהידע, הניסיון והיכולת שלהם....

וכאן אנו פונים אליכם, חברים ותושבים, במידה ויש לכם רעיון או רצון להעביר פעילות בתחום מסויים - נשמח לשמוע מכם.

בתודה,

סמדר ינאי 050-8652427

נורית רז 052-5567100

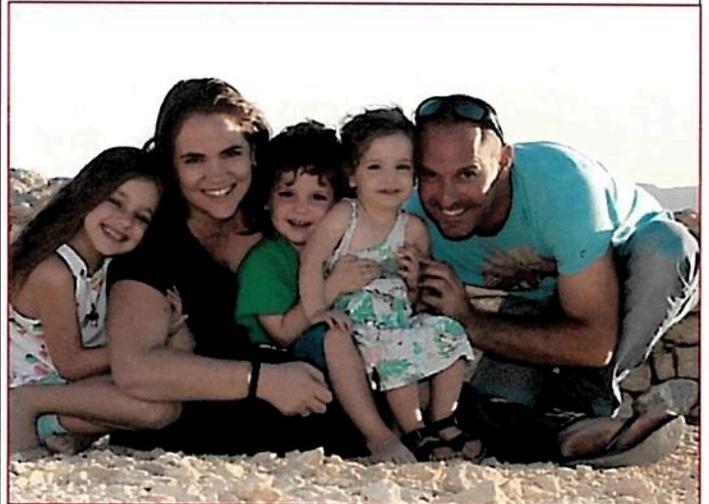
ביקורת על משהו או מישהו? אנחנו לומדים להכיר את אורח החיים כאן והאמת שעוד לא מגובשים מספיק (ניסוח דיפלומטי משהו).

ענת: היתרון שלנו הוא שלא התחלנו מאפס. יש לנו כאן די הרבה חברים ולכן נקודת הפתיחה שלנו טובה ואף פעם לא הרגשנו לבד.

תומר: מקוים שתהליך הקבלה שלנו לחברות יסתיים בתוך חצי שנה, ונוכל להתחיל את בניית בית הקבע.

האם אבא/סבא אמיתי, שלם עם הצעד שעשיתם כשהגעתם לכאן? אבא, שהוא בן רמת יוחנן, היה שמח אילו היינו באים לגור בגולן, אבל יודע שמבחינתנו ההכרעה נפלה. ואל תשכח לרשום שאנחנו מוכנים לעשות לטובת אשדות, שהיא הבית החדש שלנו, ולתרום לקהילה.

אבנרון

משפחת שלם

למדתי אומנות בבצלאל וכך התגלגלנו לפרדס חנה-כרכור שם אנו גרים עד היום. חרוט בי משפט מבית הספר היסודי: 'אדם אינו אלא תבנית מולדתו' (טשרניחובסקי), וציינתי זאת במפגש הטעון בבית גבריאל לרגל תערוכת אמנים לציון 90 שנים לאשדות. למרות שרוב חיי הבוגרים איני באשדות החלטתי לתת ביטוי לדור ההורים מקימי אשדות בצורת קולאז' עם תמונות המייסדים וממשיכיהם כשאני נעזר בצילומי המרהיבים של אליהו כהן.

המפגש של בני השבעים כלל סיור בסכרי נהריים, מקום בו בילינו פרקים נכבדים מילדותנו שם מונצח שמו של שאול שימרון ז"ל בשביל שנקרא על שמו. התרשמנו מהסכרים והמפל המרשים והמשכנו לינהרא' שמבחינתי היא חברת הילדים של אשדות. בחלק התרבותי פתרנו חידון אשדותי בעזרת אפליקציה טלפונית. הכותרת של הערב, היה שיר מחורז פרי עטו הפורה של מתי עמלי (מי אם לא הוא) שמתמצת את אשר עבר על בני המשך בעמוד הבא

מפגש ושיר

על המפגש המרתק שהתקיים באשדות בשבוע שעבר למדתי מפיו של בן המחזור יאיר בן דוד שהמליץ לי לשוחח עם אחד ממארגניו - **מתי עמלי** - שלמרות שעשרות שנים חי מחוץ לאשדות, מעיד שאשדות חיה בתוכו עד היום. 'התרוץ' למפגש הפעם (הקודם היה לפני שנתיים אצל בני פייקוב בבלפוריה) היתה העובדה שרוב בני המחזור חוגגים שבעים וזו סיבה טובה מספיק להזכר בימים התמימים של אז כשהיינו צעירים, יפים ואופטימיים. בני המחזור, שחלק לא מבוטל מבוגרו (עטי אלתר, שמוליק כהן, אתיקה שיפר, אסתר שימרון, יאיר בן דוד, מירה'לה שמיר, רוחל'ה ברון, שמוליק כהן, מלכה שניפר - ואם השמטתי מישהו אני מתנצל) חי באשדות עד היום ועוד שישה שאינם איתנו ובהם **גידי כהן, דני זאבי, סיימו י"ב** כיתות בשנת 65 חלקם גוייסו לצה"ל מיד, אחרים כמו מתי עמלי הדריכו בנוער העובד וגיוסם נדחה בשנה. הייתי צנחן צעיר כשפרצה מלחמת ששת הימים מתאר עמלי, שבתום המלחמה יצא לקורס קצינים, נשאר להדריך בבה"ד 1 ולקראת תום שרותו שימש כקצין החינוך של הבה"ד. בעת שרותו הצבאי, החל לצלם ובאחת מתמונותיו (ראה בהמשך) מונצח חבר לנשק על גג בית בעירה א-טור עם יונה ביד ועוזי על הכתף. בסוף שנות השישים השתחררתי מהצבא. דינה ואני התחתנו באותו יום ועל אותה במה עם שמוליק וניצה כהן, מתאר עמלי. כך היה מקובל אז. אשדות היתה נתונה בתוך בולמוס ההתשה, ואני הייתי בו זמנית עורך עלון, רכז תרבות ורכז בטחון.

בספטמבר השחור 70 עברתי עם אשתי לקיבוצה כפר סאלד. מאז לא חזרתי לאשדות, אבל היא ממשיכה לחיות בי. בהמשך יצאנו לשליחות בברזיל, אחר כך

מפגש ושיר - המשך...

באותיות גדולות מאוד את שמי.
מורתנו דיצה אהובה על כולם,
היא זו שגילתה לנו את העולם.
קולומבוס, אדם קדמון וחלומות להגשים,
לומדים ממנה בחמדה, שירים חדשים.

שנה עם יהודית מאור אצלנו בכתה,
מה שעוללנו לה, ממש, ממש נורא.
יהודה בן פורת נוטל את המושכות,
ומכניס בנו תורה, וגם תרבות וספורט.
שנת מצווה, שלוש עשרה משימות,
החלפת המטפלת וקליעה במטרות.
שמירה בלילה, הוראה בכתה צעירה,
עריכת העלון, מסיבה עם קטעי שירה.
עם יאיר בקיבוץ דתי, מתארחים ששי-שבת,
ושאלה אחת פתוחה: **האלוהים, זה בן או בת??**

סיום י"ב, על הבמה מתקבלים לחברות,
כבודות הציפיות, כה רבה האחריות.
הלב מתפוצץ מרוב אושר ושמחה,
נבנה אותך אשדות, נקים כאן משפחה.

"הילד של כולנו", בנוע"ל מדריך שנה,
וכבר הפכתי לצנחן, במלחמה לראשונה.
רבים לא שבו מהקרב, אצלנו אין פחד,
"הילדים מהכיתה" באשדות כולנו יחד.

"למחזור שלכם, חכינו וחלמנו"
שבנו הביתה להגשים, אשדות הנה הגענו.
בפלחה יובל וישי, דני שלמה ויאיר בבנות,
בבתי הילדים: אסתר, עטי, אתיקה.. כל
הבנות.

ממהרות להתחתן כלות של גל ראשון,
רוחל'ה עם חגי, אסתר עם גדעון.
ואז ביום בהיר אחד קרה פתאום אסון..
דני מתהפך עם טרקטור אל הברכות,
אנחנו עוד אותה כתה, עכשיו.. אחד פחות.

בני 24 על הבמה, שוב רוקדים הרקדנים,
ניצה דינה הכלות, שמוליק ומתי החתנים.
בשאלה אחת הכרענו, לא איבדנו עשתונות,
מי ישמר ראשון את גביע החתונות.

סוף בעמוד הבא

המחזור משכבר הימים ועד ימינו אלה (השיר
במלואו בעמוד הבא) ואשר עורר כצפוי
תגובות נלהבות.

מסתבר שמושבת פרדס חנה- כרכור שאבה
לתוכה (בנוסף לעמלי) לא מעט אשדותים
לשעבר כמו שמעון צמת הנשוי לבת כרכור,
אהובה ענבי, גיקי ועדי גילדר והניה שפירא,
שמקיימת מדי שנה בביתה, מפגש של יוצאי
אשדות לדורותיה, אליו מתנקזים גם
אשדותים מן ההווה כמו שרה בארי, חנה
שושני ואריק ראובני ועוד רבים.

שבעים כיום אחד / סיפור ההיסטוריה של הכתה דרך עינו של מתי

אבא התאמץ מאוד, חיבק חזק את אימא,
זרעון חצוף חדר, אל הביצית פנימה.
חשבתני לי בפנים: "איזה עונג בשלייה",
אך בכ"ו טבת תש"ז, עשיתי עלייה."
"ראה אבא, זה הבן שלך מתי",
ואני מרוב חלושתי, כמעט ומתתי...
המדינה הוקמה, מסביב נהם הסער,
החברים מגויסים, אויב ניצב בשער.

בן שנתיים, הכה בתוף יצא לו במחול,
הפעוט הבין מהר, שהוא ממש גדול.
מסביבו מוחאים כפיים, בקול אדיר,
אורה הגננת, יובל, צור וגם יאיר.
הזר גרד ממש, ודווקא לא בתחת,
יום ההולדת השני, עשה רק נחת.
חלף הזמן מהר, בלי גינונים,
לגן אחד אוחדו הפעוטונים.
ויחד אתי ילדים מהכיתה,
כן, זה אני זו את, וזה גם אתה.
ושוב יום הולדת, ימבמפים במס, במס,
הפעוט חושב שהוא גדול, אך הוא ממש
קטן.

שלום, שלום כתה אייזה זיכרון מתוק,
הילד בן השבע, עם קלמר ירוק.
ועליו תך לתך, רקמה אמי,

מפגש ושיר - המשך...

מקבלים פטור מהבנק, ותעודת "אזרח-ותיק".
הגענו לגיל שבעים, כמה יפה עולם,
כואבות לי הברכיים, ויש לי לחץ דם.
חוגי פילטיס וציור, לתאטרון עושים מנוי,
מבלים עם הנכדים, "אין לי זמן פנוי..."

מה נשאר כאן לאחל, ל"ילדים של הכתה"
שתהינו מהחיים, מהנכדים מהמשפחה.
ולא תשכחו אף לא לרגע, למי יש להודות,
להורינו היקרים שהקימו את אשדות.
נרימה כוסית לחיים, למי שעוד מותר,
ונשוב וניפגש כאן...ממש ממש מחר.

מתי עמלי-כרכור אפריל * 2017 למפגש "
הילדים מהכיתה- "בני שבעים".

הכרזת המדינה

אוהבים ונהנים, חיבוקים ונש יקוקת,
מזל טוב אתם הורים, נולדה לכם תינוקת.

ה"ילדים מהכיתה" מתפזרים לכל עבר,
קיבוץ אחר, מושב ולימודים, הכול בסדר.
שמעון ה"מהנדס" עוסק בחישובים,
אבי המוכר כ"סוס"...נמלט מהשוטרים.
יובל נישא לענת, מקים ביתו בדגניה,
אתם ביתכם באשדות, אחרים מחפשים
אכסניה.
דורית לדרכה, צביקה עם דליה, מיכל בתל-
קציר,

ציפי וגדי בכנרת, קמינסקי גם בעיר.
השנים חולפות מהר, עם דינה לגליל,
וגם שלוש שנים שמחות, עם סמבה בברזיל.

יוצא ללמוד, מגשים חלום, להיות אומן,
תוך שנתיים עוזבים לעיר, ממש לא יאומן.

שוב אסון, יובל נפל לא שב לרקוד,
לאחר שנים צנח גידי, נותרנו רק לבכות.
מיכל וציפי נפטרות, ומי המיוחד?
ערפלי ה"סוסון", נקבר בחוף ספרד.
כולנו יחד, בטור "הילדים מהכיתה",
אנחנו כאן כולנו... אך חסרים שישה.

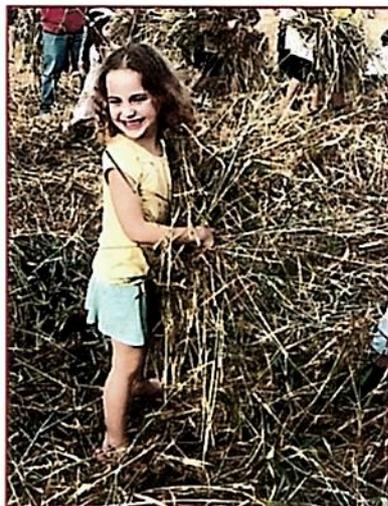
והחיים אינם קלים, עובדים קשה לשרוד,
מרגישים עוד צעירים, והכל נראה וורוד.
אחרי שנים במילואים מקבלים שחרור,
קפה שחור שותה בבית-קפה כרכור.
אמנם אנחנו מתבגרים, אך לא להתבלבל,
מזל טוב לבני החמישים, כבר חוגגים-יובל.
הבלורית מעט דלילה, הכרס עגולה כהר,
אך החיים עוד לפנינו, עכשיו חיים בכפר.
הילדים בגרו, הבנות כבר מתחתנות,
הפכנו סבאסבתא, זה לא עתיד להשתנות.

בחג העצמאות שותה, לוחש ונוגע לה
ב"דיים"

"אלו הגבעות ממש, שכבשנו בירושלים."
כבר הפכנו חלק, מסיפורה של המדינה,
אני חתיאר מצוי, עם נפש עדינה.

ששים ושבע איזה גיל, הידד לבולשביק,

תמונות מקציר העומר - תודות לחברים השונים ששלחו לנו תמונות:

מי ומה באשדות

שתשקף את התנועה על המדרכה לאלה הבאים מכיון המזכירות ומבקשים להשתלב. נשמע הגיוני.

חרד על הגג. שבוע הפסח היה עמוס במבקרים בגזרת נהריים ואי השלום. בין הקבוצות שביקרו היתה קבוצת תלמידי ישיבה מבני ברק לבושי שחורים שהפתיעו אותי בהקשבתם הדרוכה. כאשר הגענו למבנה תחנת הרכבת של נהריים, ביקש אחד האברכים מחבריו 'סולם גנבים' וטיפס במהירות מפתיעה אל גג תחנת הרכבת שם הניף את כפיו אל על וברך את בורא עולם.

אורי קרפ אושפז ב'פוריה' לבדיקות בסוף מרץ. בתחילה סרבו הרופאים לגלות לו במה לקה והסתפקו בהגדרה כוללנית של 'משהו לא נחמד'. אורי בחושי הבריאים הבין מיד שמדובר בגידול ובתוך ימים אחדים עבר ניתוח קשה שהוכתר בהצלחה, וכעת מחלים במחלקת פה ולסת בבית החולים 'פוריה'. את כל זה למדתי ממנו באמצעות לוח מחיק ששימש אותו בעת שלא יכול היה לדבר (עכשיו כבר מותר לו). אורי מלא שבחים לצוות הרפואי המסור במחלקת פה ולסת ב'פוריה' שעל פי בדיקה שערכה המשפחה הוא הטוב ביותר בארץ. אורי נמרץ עירני וחוזר לעצמו במהירות. הוא ביקש ממני לוודא, ואכן ווידאתי עם דורון, שמועמדותו למועצת הקהילה שרירה וקיימת. משפחתו של אורי נמצאת לצידו רוב שעות היום והוא מוסר לאשדותים באשר הם - דש חס. אורי אמור היה להשתחרר הביתה ביום חמישי (אתמול). מאחלים לו מכאן החלצה שלמה. סוף בעמוד הבא

ספר בשקל - מסתבר שטרם נס ליחו של הידיד הכי טוב של האדם אחרי הכלב, שהוא הספר העברי. ברוח השיווק המודרני, הכריזה **ברוריה** על פסטיבל של ספר בשקל שהקהיל אל חדר המוזיקה המיתולוגי עשרות ילדים והוריהם שהתעשרו בכמות מבורכת של ידע שהודפס לפני שנים, ואלמלא המבצע היה עושה כנראה דרכו אל מכולת האשפה. לתומי סברתי שאחרי פסח ינקוט כל-בו אשדות במבצע דומה וימכור את שארית המצה ועוגיות הקוקוס במחירי סוף עונה, אלא שכאן נכונה לי אכזבה. תג המחיר נשאר זהה. מעניין עד מתי?

שרה'ה שרון קלעה לעמדתי בנושא ריכוז התרבות, וטוב שכתבה כך, על מנת לצנן את התלהבותם של המקצצים בע"מ, שלא מבינים שבהזדמנות חגיגית זו, אנו שופכים את התינוק יחד עם המים. שרה'ה שארגנה את קציר העומר, ואף הצטרפה אל מחול הכוהנות, בטח לא שמה לב שהחרמשים שקצרו את פאת השדה הם חדשים דנדשים. אז טוב לדעת שעדיין יש בתי מלאכה שמיצרים חרמשים שאינם מכניים. הילדים ערמו את השיבולים הקצורות, הניחו אותן לערמה גבוהה ובתמורה קיבלו לבבות שוקולד שפוזרו בשדה.

חרמשים חדשים - צילום - אורן ברגר

חבר יקר הסב תשומת ליבי שביציאה מבניין המזכירות בואך מדרכת הפיקוסים המובילה לכל-בו ולחדר האוכל, קיימת סכנה קבועה של תאונות אופניים (אני מניח שהיו כאלה ועוד יהיו לצערי) כתוצאה מאי מתן זכות קדימה. אותו חבר מציע להציב מראה

מי ומה - סוף

יום שישי, 01/05/17, 19:45, התכנסות לפופע הפרכזי
בדשא מצפון לגן השעשועים באיחוד.

מיד לאחר הפופע יפתחו עמידות פנגלים,
"על האש" לציבוד הרחב.

מכירת הקופונים לפחן- בפחמן בלבד!
(בואו מוכנים עם כסף.)

• להצלחת הערב, ילדים וישיבים ליד הוריהם,
אנא עזרו לנו לשפור על סקס בפחלך הפופע.
כמו כן, בעלי הכלבים מוזקשים להשאיר את הכלבים
קשורים בביתם.

למחרת, יום שלישי, 02/05, בין השעות 09:00-12:30
בגן השעשועים באיחוד- "שוק פרוטות אשדותי חגיגי",
שלל דוכנים משימחים, מזחקה ומפגיש חברים!

למחרת החג – יום ג' 2/5/17

ערב השואה באשדות מנוהל מאז ומעולם בידי נשים: עמליה, ברוריה, לירון, שרה בארי, רוחלה אמיתי ועוד. מותג שלא השתנה עשרות שנים הן שלוש המילים היורדות מן התקרה ילזכור ולא לשכוח, שגילן כמעט כגיל הקיבוץ ועוצבו בידי אברהמיק חזן. הארוע לבש ופשט צורה במהלך השנים, ובניגוד לפסח שהלך והתקצר, ערב השואה הלך והתארך, הרבה בזכות עבודתן המקצועית והמדוייקת של ברוריה ולירון, שאספו חומרים והעלו אותם על מצגת מרשימה. השנה הופק הערב בידי תלמידי כיתה י"א ששבו מפולין עמוסי מטען והרימו את המשא, בעיקר באמצעות קטעי קריאה, מתוך חוויות שעמסו עימם במסע הלא פשוט. בהעדרו של נועם (אבל על מות אימו) נטל יותם בארי המוכשר את הניהול המוזיקלי, ועשה זאת ללא דופי. לירון שעל המצגת יחד עם ברוריה, דאגו שהערב הקצר להפליא, ישמור על צביונו המכובד.

יום שלישי 2.5
"שוק פרוטות" - יום העצמאות
יום שלישי 09:00 – 12:30
נפגשים בגן השעשועים (איחוד) לשוק ססגוני עם שלל דוכני יד שנייה מלאים במציאות, אוכל משובח, עבודות יד, הפעלות לילדים ומוסיקה ישראלית שמחה!
להקמת דוכן: זהר 050-8651915, רתם 052-3220275

חג עצמאות שמח לכל בית אשדות!

עלון 1495
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
איור – אירית גל
צילום עלון - אתירון

MAGEN DAVID ADOM IN ISRAEL
מגן דוד אדום בישראל
התרמת דם
ביום חמישי 04/05/17
בשעות 15:00-20:00
אשדות יעקב איחוד
חדר מוזיקה
חשוב!
יש להצטייד בתעודה מזהה הכוללת תמונה ומס' זיהוי
תרומתך נחוצה להצלת חיים
והיא תעניק לך ביטוח דם משפחתי לשנה